

วิธีดำเนินการวิจัยและประเภทสิ่งพิมพ์ที่นำมาวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้คนกว่าจากหนังสือ สิ่งพิมพ์ประเภทวารสาร และหนังสืออ้างอิงจากหอสมุดกลางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หอสมุดกลางมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สำนักบรรณสารการพัฒนา หอสมุดวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร หอสมุดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หอสมุดคณะอักษรศาสตร์ หอสมุดคณะรัฐศาสตร์ หอสมุดคณะครุศาสตร์ เป็นต้น การศึกษาจากเอกสารเพื่อจะทำให้เข้าใจเรื่องราวและคำจำกัดความเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่จัดทำได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น และผู้วิจัยได้ทำการสำรวจตัวเล่มวิทยานิพนธ์ที่มีผู้จัดทำไว้แล้วทางแขนงวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์จากบัณฑิตวิทยาลัย ทุก ๆ แห่ง โดยจัดรายชื่อผู้จัดทำวิทยานิพนธ์ ชื่อเรื่อง ฯลฯ ตามแบบแผนการลงบรรณานุกรมลงในไม้บรรทัดขนาด 4 x 6 นิ้ว นอกจากนี้ยังให้เรื่องย่อของวิทยานิพนธ์แต่ละเล่มประกอบพร้อมทั้งบอกแหล่งที่จัดเก็บวิทยานิพนธ์เหล่านั้นด้วย ส่วนงานหลังของบัตรที่จัดรายการต่าง ๆ ทางบรรณานุกรมแล้ว ผู้วิจัยได้แยกประเภทของหนังสือและสิ่งพิมพ์ไว้ เพื่อใช้ตรวจสอบอ้างอิงถึงเอกสารประเภทต่าง ๆ การจัดแยกประเภทของเอกสารและสิ่งพิมพ์เหล่านี้ก็เพื่อใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ถึงการใส่สิ่งพิมพ์ของหอสมุดว่าผู้ใช้อ้างอิงถึงอะไรบ้าง

เมื่อทำการสำรวจวิทยานิพนธ์ที่จัดเก็บตามหอสมุดต่าง ๆ เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง (Random Sampling) จากบัตรที่จัดรายชื่อวิทยานิพนธ์และจัดทำบรรณานุกรมไว้แล้ว นำตัวแทนที่ได้ไปสำรวจว่าวิทยานิพนธ์แต่ละเรื่องนั้นได้ใช้เอกสารและสิ่งพิมพ์ประเภทใดอ้างอิงบ้าง และมีหนังสือเรื่องใดบ้างที่นำมาอ้างอิงตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์สำหรับหอสมุดในด้านการจัดหา และเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

ว่าหนังสือเหล่านี้มีความเก่าใหม่แค่ไหน มีวารสารภาษาไทยประเภทใดบ้างที่นำมาอ้างอิง มีหนังสืออ้างอิงประเภทใดบ้างและมากน้อยแค่ไหน นอกจากนี้แล้วตัวแทนที่เลือกได้นี้ คือ กลุ่มตัวแทนที่จะตอบปัญหาในการใช้หนังสือและวัสดุอุปกรณ์ของห้องสมุด โดยผู้วิจัยได้ค้นหาที่อยู่ของบุคคลเหล่านี้จากหนังสือประจำปี และติดต่อจากแผนกทะเบียนของบัณฑิตวิทยาลัยแต่ละแห่ง เมื่อทราบที่อยู่แล้วได้ส่งแบบสอบถามพร้อมทั้งซองเจ้าหน้าที่ตัวเองและติดแสตมป์ เพื่อความสะดวกแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับนักวิจัยที่กำลังเรียบเรียงข้อมูลในปี 2512 นั้น ได้นำแบบสอบถามไปให้แต่ละแผนกวิชาด้วยกันเอง ซึ่งทั้ง 2 วิธีนี้ ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี โดยได้รับแบบสอบถามคืนจากกลุ่มที่สำเร็จแล้ว 120 ชุด และจากผู้ที่กำลังเรียบเรียงข้อมูลอีก 120 ชุด จำนวนแบบสอบถามทั้งหมดส่งไป 300 ชุด ได้รับคืน 240 ชุด คิดเป็นร้อยละ 80

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แยกวิเคราะห์เป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนแรก เป็นการวิเคราะห์หาคะแนนตนเองคือ ทำการสำรวจตัวเล่มวิทยานิพนธ์จากตัวแทน 150 เล่ม เพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงประเภทของหนังสือและวัสดุอุปกรณ์ที่นำมาใช้อ้างอิงในการจัดทำวิทยานิพนธ์ เพื่อสำรวจถึงมีที่พิมพ์ของหนังสือประเภทของหนังสืออ้างอิง รายชื่อวารสารภาษาไทยที่นำมาประกอบการอ้างอิง

ส่วนที่สอง เป็นการวิเคราะห์จากแบบสอบถามคือ เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ได้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้คือ

1. กำหนดรหัสให้กับรายการต่าง ๆ ในแบบสอบถาม ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกในการถ่ายถอดข้อมูล

2. หาความถี่ของคะแนนทุก ๆ ชุดของแบบสอบถามทุก ๆ ชุด

3. หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของแต่ละข้อปัญหาโดยรวมผลลัพย์ที่ได้จากผู้ตอบในแต่ละของชุดคว้านำหนักคะแนนในข้อนั้น ๆ กำหนดน้ำหนักคะแนนในแต่ละข้อที่มีผู้ตอบ โดยถ่วงน้ำหนักดังนี้

มีปัญหามากที่สุด	=	5
มาก	=	4
ปานกลาง	=	3
น้อย	=	2
น้อยที่สุด	=	1

4. เรียงค่าเฉลี่ยจากสูงไปต่ำและนำไปพิจารณาว่า ค่าเฉลี่ย (Mean) ที่เกิน 3.5 ถือว่ามีปัญหามาก ค่าที่ต่ำกว่าถือว่ามีความปานกลางและต่ำกว่า 2.5 ถือว่ามีปัญหาน้อย

สรุปสูตรที่นำมาใช้

1. หาค่าอัตราส่วนร้อยละของความถี่ของการตอบปัญหาโดยใช้สูตร

$$P = \frac{X}{N} \times 100$$

$$P = \text{ค่าอัตราส่วนร้อยละ}$$

$$X = \text{จำนวนคนที่ตอบปัญหาในข้อหนึ่ง ๆ}$$

$$N = \text{จำนวนคนทั้งหมดที่ตอบปัญหานั้น}$$

2. หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของแต่ละข้อใหญ่ เพื่อนำไปเปรียบเทียบความสำคัญของปัญหาว่าอยู่ในระดับใด โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{fx}{N}$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ยของปัญหาข้อหนึ่ง ๆ}$$

$$fx = \text{ผลรวมของคะแนนแต่ละข้อ}$$

$$N = \text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด}^1$$

¹ ประคอง กรรณสูตร, สถิติประยุกต์สำหรับครู (พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2513), หน้า 40-41.

ก่อนที่จะทำการวิเคราะห์ถึงการใช้ประเภทของสิ่งพิมพ์นั้น ควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำจำกัดความของคำว่า สังคมศาสตร์และสาขาวิชาต่าง ๆ ของสังคมศาสตร์ ตลอดจนคำจำกัดความของความรู้มนุษยศาสตร์และสาขาวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์ควรมีขอบเขตกว้างเพียงใด ทั้งนี้ เพื่อที่จะได้เข้าใจถึงผลงานที่น่ามาวิเคราะห์ด้วย

จากคำจำกัดความของคำว่าสังคมศาสตร์นี้ เอ็ดวิน อาร์ เอ เซลลิกแมน (Edwin R.A. Seligman) ได้กล่าวว่

"สังคมศาสตร์ เป็นศาสตร์ทางจิตใจหรือทางวัฒนธรรมซึ่งเกี่ยวกับกิจกรรมของแต่ละคนในฐานะที่เป็นสมาชิกของกลุ่ม"²

สังคมศาสตร์นี้ เป็นกลุ่มวิชาที่มีขอบเขตกว้างขวางมาก ดังข้อความที่กล่าวอ้างไว้ในหน้าของสังคมศาสตร์ปริทรรศน์ฉบับแรกว่า "สังคมศาสตร์ในความหมายกว้าง ๆ มิได้รวมเฉพาะ เศรษฐศาสตร์ การปกครอง สังคมวิทยา มนุษยวิทยา และสถิติศาสตร์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงวิชาอื่น ๆ เช่น การบริหารธุรกิจ การศึกษา ธรรมศาสตร์ กฎหมาย การบริหารสังคม (Social Administration) และ Social Medicine อีกด้วย"³

แต่ตามแผนการจัดหมู่หนังสือแบบทศนิยมของดิวี่ ได้แบ่งวิชาในหมวดสังคมศาสตร์ไว้ในหมู่ 300 และจำแนกเป็นสาขาวิชาย่อย ๆ ไว้อีกหลายสาขาวิชา เช่น สังคมวิทยา สถิติ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ กฎหมาย รัฐประศาสนศาสตร์ สวัสดิภาพสังคม อาชีววิทยา ทัณฑ์วิทยา การศึกษา การพาณิชย์ ตลอดจนชนบัตริกรรมนิยมประเภทต่าง ๆ⁴ เป็นต้น

²Edwin R.A. Seligman, ed. "What are the Social Science," Encyclopedia of the Social Sciences. I(1950), p 3.

³สุลักษณ์ ศิวรักษ์, "บทนำ-สังคมศาสตร์ปริทรรศน์" วารสารสังคมศาสตร์ปริทรรศน์, 1 (มิถุนายน, 2506), 4.

⁴เมลวูด คิวอี้, แผนการจัดหมู่หนังสือแบบทศนิยม แปลจาก Dewey Decimal Classification โดยสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย (พิมพ์ครั้งที่ 7 แก้ไขเพิ่มเติม; พระนคร: สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย, 2504), หน้า 87-96.

คือได้แยกวิชาจิตวิทยาไว้ในหมวดปรัชญาและจิตวิทยาประวัติศาสตร์ไว้เป็นอีก
หมวดหนึ่งโดยเฉพาะ ด้วยเหตุนี้วิชาต่าง ๆ บางวิชาที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด และ
ยากแก่การจำแนกไว้ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาในกลุ่มมนุษยศาสตร์ และ
สังคมศาสตร์ ยกตัวอย่างเช่น ประวัติศาสตร์ บางท่านก็ว่าจะรวมอยู่ในมนุษยศาสตร์
เพราะวิชานี้อยู่คาบเส้นระหว่างสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ทั้งนี้ ย่อมแล้วแต่ว่าจะมอง
วิชานี้ในแง่ของนักสังคมศาสตร์ หรือนักมนุษยศาสตร์นั่นเอง

สำหรับการจำแนกสาขาวิชาของสังคมศาสตร์ขององค์การศึกษาศาสตร์และ
วัฒนธรรมขององค์การสหประชาชาติ (UNESCO) ได้จำแนกไว้ดังต่อไปนี้คือ "สังคมศาสตร์
ประกอบด้วย การธนาคาร (Banking) การพาณิชย์ (Commerce) การทูต (Diplomacy)
เศรษฐศาสตร์ (Economics) ภูมิศาสตร์ (Geology) ชาติพันธุ์วิทยา (Ethnology)
คน เศรษฐศาสตร์ (Home-economics) ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (International
Relations) วารสารศาสตร์ (Journalism) รัฐศาสตร์ (Political Science)
รัฐประศาสนศาสตร์ (Public Administration) สังคมสงเคราะห์ (Social Welfare)
สังคมวิทยา (Sociology) สถิติศาสตร์ (Statistic) และวิชาอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึง
กับวิชาที่กล่าวมาทั้งหมด"⁵

จะเห็นว่า การจัดหมวดวิชาของสังคมศาสตร์นี้ องค์การศึกษาศาสตร์และ
วัฒนธรรมขององค์การสหประชาชาติ (UNESCO) ได้รวมวิชาต่าง ๆ ตามแผนการจัดหมู่
หนังสือของอิวิล์ แต่เพิ่มวิชาพวกชาติพันธุ์วิทยา (Ethnology) ภูมิศาสตร์ (Geology)

5

United Nations Education, Scientific and Cultural
Organization. Statistical Yearbook 1969. (Imprinurie Cuetirick
Louvain, (Belgium) 1970), p. 275.

คหเศรษฐศาสตร์ (Home-economics) และวารสารศาสตร์ (Journalism) เข้าไว้ในหมวดสังคมศาสตร์ด้วย และจัดแยกการศึกษาเป็นหมวดใหญ่อีกหมวดหนึ่งโดยเฉพาะ แยกวิชาประวัติศาสตร์ไว้เป็นหมวดย่อย ๆ หมวดหนึ่งในหมวดวิชามนุษยศาสตร์ สำหรับสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์ที่นำวิทยานิพนธ์มาวิเคราะห์นั้น ถือหลักการจำแนกวิชาของยูเนสโก (UNESCO) เป็นหลัก

ส่วนทางด้านมนุษยศาสตร์นั้น ไซ้เทียบกับคำในภาษาอังกฤษว่า Humanities ในที่นี้ไซ้คำความมนุษยศาสตร์ เพื่อใ้พอองกับสังคมศาสตร์ คำว่าศาสตร์นี้ "หมายถึง แขนงความรู้ซึ่งได้มาโดยการศึกษาอย่างเป็นระเบียบ และมีการค้นคว้าเพิ่มเติมทางวิชาการ เทียบได้กับคำว่า Discipline"⁶ แต่มิได้หมายความว่าจะต้องเป็นวิชาที่สามารถพิสูจน์ข้อเท็จจริงได้อย่างแน่ชัดอย่างเช่นวิชาทางวิทยาศาสตร์

มนุษยศาสตร์ เป็นกลุ่มวิชาซึ่งศึกษาถึงเรื่องของคนในส่วนที่แตกต่างไปจากสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์เกี่ยวกับจิตใจและคุณค่าของมนุษย์ หรือธรรมชาติของมนุษย์ การศึกษาทางมนุษยศาสตร์มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะเพิ่มพูนสติปัญญา สร้างจินตนาการ และความละเอียดอ่อนในทางอารมณ์ ส่งเสริมให้ชีวิตสมบูรณ์ขึ้น โดยเนื้อหาแล้วมนุษยศาสตร์ สละสลวยซึ่งปัญญา ความรู้ และประสบการณ์

ลักษณะของวิชาทางมนุษยศาสตร์ ประการแรก ศึกษามนุษย์ในมิติที่แตกต่างไปจากวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประการที่สอง ศึกษาถึงความรู้สึกนึกคิดอันลึกซึ้งของแต่ละคน

⁶ Howard Mumford Jones, One Great Society: The man Learning

in the United States (New York: Harcourt, Brace & Company, c 1959)

footnote 3 on p. 84 "A Discipline in any branch of knowledge acquired through formal study and scholarly research"

ประการที่สาม ศึกษาถึงลักษณะที่ดีของมนุษยชาติ หรือธาตุแท้แห่งธรรมชาติของมนุษย์ เกี่ยวกับการแสดงออกอันเป็นแบบอย่างทางปรัชญา วรรณคดี ภาษา ศิลป และประวัติศาสตร์ และมีความมุ่งหมายเพื่อที่จะเสริมสร้างให้ผู้ที่ศึกษาได้มีความละเอียดอ่อนและมีวิวัฒนาการ มีความรู้สึกอ่อนไหว และมีปัญญาลาดขั้น ตลอดจนมีความซาบซึ้งและเข้าใจทางปรัชญาและศิลปทั้งในอดีตและปัจจุบันได้ดียิ่งขึ้น⁷ และโจนส์ (Jones) ได้ให้ความหมายสังเขปของมนุษยศาสตร์ไว้ดังนี้คือ "มนุษยศาสตร์ ประกอบด้วยปรัชญาทุกแขนง (นั่นคือ จริยศาสตร์ ตรรกศาสตร์ และทฤษฎีแห่งความรู้) ภาษาศาสตร์ วรรณคดี สังคีตศิลป์ วิจารณ์ศิลป์ มัณฑนศิลป์ และศิลปการละคร (The art of Theater)⁸ ตามความหมายนี้ไม่ได้อรวมเทววิทยา (Theology)⁹ ไปด้วย

หลุยส์ ชอรัส (Louis Shores) ได้กล่าวถึงมนุษยศาสตร์ว่า การศึกษาชั้นสูงของอเมริกา กำหนดไว้ว่า "มนุษยศาสตร์ ประกอบด้วยวิชาวิจารณ์ศิลป์ วรรณคดี ปรัชญา และศาสนา (Religion)"¹⁰

การวิเคราะห์การใช้สิ่งพิมพ์ครั้งนี้ ถือเอาการแยกสาขาวิชาตามห้องการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) กำหนดไว้เพื่อนำเอางานวิจัยประเภทวิทยานิพนธ์ที่มีผู้ทำไว้แล้วมาวิเคราะห์ ทางคานมนุษยศาสตร์ มีสาขาวิชาดังนี้ คือ "โบราณคดี (Archaeology) ประวัติศาสตร์ (History) ภาษา (Languages) วรรณคดี (Literature) บรรณารักษศาสตร์ (Library Science) ปรัชญา (Philosophy)

⁷Ibid. p. 17-19.

⁸Ibid. p. 11.

⁹Theology ในภาษาไทยมีผู้ใช้คำว่า ศาสนศาสตร์, ประมวลวิทยา และเทววิทยา แต่นิยมใช้คำว่า เทววิทยากันมาก

¹⁰Louis Shores, Basic Reference Sources. (Chicago: American Library Association, 1954), p. 326.

จิตวิทยา (Psychology) เทววิทยา (Theology) และวิชาอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายกับวิชา
 ที่โลกกล่าวมา ส่วนสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์ประกอบด้วย การธนาคาร (Banking)
 การพาณิชย์ (Commerce) การทูต (Diplomacy) เศรษฐศาสตร์ (Economic) ภูมิศาสตร์
 (Geology) ชาติพันธุ์วิทยา (Ethnology) เศรษฐศาสตร์ (Home Economics) ความ
 สัมพันธ์ระหว่างประเทศ (International Relations) วารสารศาสตร์ (Journalism)
 รัฐศาสตร์ (Political Science) รัฐประศาสนศาสตร์ (Public Administration)
 สังคมสงเคราะห์ (Social Welfare) สังคมวิทยา (Sociology) สถิติศาสตร์ (Statistic)
 และวิชาอื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน¹¹

จากผลของการสำรวจด้วยตนเองจากวิทยานิพนธ์ทางด้านสังคมศาสตร์ และมนุษย
 ศาสตร์ จำนวน 150 เล่มนั้น ผู้วิจัยได้ตรวจสอบรายชื่อและประเภทของเอกสารที่นำมา
 อ้างอิง ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹¹ UNESCO Statistical Yearbook 1969, op. cit., p. 275.

ตารางที่ 1 จำแนกการใช้เอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาไทย

ประเภทเอกสาร	จำนวน (ข้อเรื่อง)	ร้อยละ
<u>หนังสือ</u>		
ภาษาไทย	462	39.61
ภาษาอังกฤษ	821	60.39
รวม	1,283	100
<u>วารสารและหนังสือพิมพ์</u>		
ภาษาไทย	54	29.52
ภาษาอังกฤษ	129	70.48
รวม	183	100
<u>หนังสืออ้างอิง</u>		
ภาษาไทย	31	36.37
ภาษาอังกฤษ	63	63.63
รวม	99	100
<u>สิ่งพิมพ์รัฐบาล</u>		
ภาษาไทย	40	33.89
ภาษาอังกฤษ	78	66.11
รวม	118	100

จากตารางที่ 1 ปรากฏว่าประเภทของเอกสารเมื่อแยกเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษแล้ว ผู้วิจัยนำหนังสือทั่ว ๆ ไปมาอ้างอิง ถึง 1,283 ข้อเรื่อง เป็นหนังสือภาษาไทย 462 ข้อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 39.61 เป็นหนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษ 821 ข้อเรื่อง

คิดเป็นร้อยละ 60.39 ส่วนวารสารที่นำมาอ้างอิงนั้นมีทั้งหมด 183 ชื่อเรื่อง เป็นวารสารภาษาไทย 54 ชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 29.52 เป็นวารสารภาษาอังกฤษ 129 ชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 70.48 ส่วนหนังสืออ้างอิงนั้นเป็นหนังสืออ้างอิงภาษาไทย ร้อยละ 36.37 หนังสืออ้างอิงภาษาอังกฤษ ร้อยละ 63.63 สิ่งพิมพ์รัฐบาลเป็นภาษาไทย ร้อยละ 66.11 สิ่งพิมพ์รัฐบาลที่เป็นภาษาอังกฤษ ร้อยละ 33.89 ทั้งนี้วิทยานิพนธ์ที่จัดทำขึ้นส่วนใหญ่จะใช้ออกสารที่เป็นภาษาอังกฤษประกอบการค้นคว้าอ้างอิงมากกว่าเอกสารที่เป็นภาษาไทย และในบรรดาเอกสารที่นำมาอ้างอิงทั้งหมดนี้ อ้างอิงถึงหนังสือทั่ว ๆ ไป มากกว่าสิ่งพิมพ์หรือเอกสารประเภทอื่น คืออ้างอิงถึงหนังสือทั่ว ๆ ไป 1,283 ชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 76.25 ของที่อ้างอิงทั้งหมด และเป็นวารสาร 183 ชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.89 อ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาล 118 ชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.32 และใช้หนังสืออ้างอิง (Reference books) ประเภทต่าง ๆ เพียงร้อยละ 5.84 ของที่นำมาอ้างอิงทั้งหมด

จากประเภทของหนังสือที่นำมาอ้างอิง ซึ่งปรากฏว่าใช้หนังสือทั่ว ๆ ไปมากกว่าวารสารหรือสิ่งพิมพ์รัฐบาลอาจจะเนื่องจากการหยิบยืมหนังสือสะดวกกว่าเอกสารประเภทอื่น และหนังสือบางเล่มได้ใช้ประกอบหรือเป็นคำราในสาขาวิชานั้น ๆ อยู่แล้ว ทำให้มีผู้ใช้หนังสือมาก จากการสำรวจพบว่าผู้จัดทำวิทยานิพนธ์จะใช้หนังสือประกอบการอ้างอิงอย่างน้อยที่สุด 3 ชื่อเรื่อง และมากที่สุดถึง 87 ชื่อเรื่อง ซึ่งทำให้เกิดความสนใจอีกว่าหนังสือที่นำมาประกอบการอ้างอิงนี้ส่วนใหญ่เป็นหนังสือที่พิมพ์อยู่ในระหว่างปีใด จากการวิเคราะห์ปีที่พิมพ์ของหนังสืออ้างอิงที่เป็นภาษาไทย ดังปรากฏในตารางที่ 2 ดังนี้ คือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 จำแนกปีที่พิมพ์ของหนังสือภาษาไทยที่นำมาประกอบการอ้างอิง

ปี.พ.ศ.	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์	3	0.65
2451 - 2460	4	0.86
2461 - 2465	5	1.08
2466 - 2470	1	0.21
2471 - 2475	11	2.38
2476 - 2480	15	3.25
2481 - 2485	10	2.16
2486 - 2490	9	1.94
2491 - 2495	19	4.11
2496 - 2500	44	9.52
2501 - 2505	123	26.62
2506 - 2510	187	40.05
2511 - 2512	31	6.71
รวม	462	100

จากตารางที่ 2 ปีที่พิมพ์ของหนังสือที่นำมาอ้างอิงทั้งหมดนี้ หนังสือส่วนใหญ่จัดพิมพ์อยู่ในระหว่างปี 2506-2510 ซึ่งมีถึง 187 ชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 40.05 จะเห็นว่าในระยณะนี้การศึกษาได้ขยายตัวเพิ่มขึ้น ได้มีการรับนิสิตนักศึกษาาระดับปริญญาโทเพิ่มขึ้น มีการพิมพ์หนังสือซ้ำ และมีการแก้ไขปรับปรุงหนังสือมากกว่าระยะเวลาอื่น และจากการสำรวจหนังสือภาษาอังกฤษที่นำมาอ้างอิงในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ได้แยกวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 3 คือ

ตารางที่ 3 จำนวนปีที่พิมพ์ของหนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษที่นำมาประกอบการ
อ้างอิง

ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.)	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์	2	0.24
1880 - 1890	2	0.24
1920 - 1925	3	0.37
1926 - 1930	6	0.73
1931 - 1935	5	0.61
1936 - 1940	10	1.21
1941 - 1945	17	2.07
1946 - 1950	58	7.06
1951 - 1955	133	15.83
1956 - 1960	236	28.74
1961 - 1965	299	36.41
1966 - 1970	50	60.90
รวม	821	100

จากตารางที่ 3 จะปรากฏว่าหนังสือภาษาอังกฤษที่นำมาประกอบในการค้นคว้า
อ้างอิงในการจัดทำวิทยานิพนธ์นี้ส่วนใหญ่จะจัดพิมพ์อยู่ในระหว่างปี ค.ศ. 1961-1965
(พ.ศ. 2504-2508) ซึ่งนำมาประกอบการอ้างอิงถึง 299 ชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ
36.41

นอกจากหนังสือภาษาไทย ภาษาอังกฤษที่นำใช้ประกอบในการอ้างอิงแล้ว ยังมีหนังสืออ้างอิง (Reference book) ประเภทต่าง ๆ ที่ใช้ค้นคว้าประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ด้วย ดังปรากฏในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำแนกประเภทของหนังสืออ้างอิงที่ใช้ประกอบการค้นคว้า

ประเภทหนังสืออ้างอิง	หนังสืออ้างอิงภาษาอังกฤษ		หนังสืออ้างอิงภาษาไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พจนานุกรม	14	22.22	6	19.35
สารานุกรม	18	28.57	12	38.70
หนังสือรายปี	4	6.35	3	9.68
อักษรานุกรมภูมิศาสตร์	1	1.59	1	3.22
อักษรานุกรมชีวประวัติ	2	3.17	2	6.45
หนังสืออ้างอิงเฉพาะวิชา	24	38.10	7	22.60
รวม	63	100	31	100

จากตารางที่ 4 พบว่าหนังสืออ้างอิงแต่ละประเภทยังใช้ประกอบน้อยมาก ซึ่งทั้งนี้เนื่องจากผู้ทำการค้นคว้าส่วนใหญ่จะใช้หนังสือเหล่านั้นเป็นพื้นฐานเพื่อให้เข้าใจเรื่องราวที่จะจัดทำเท่านั้น นอกจากนี้ส่วนใหญ่ใช้หนังสืออ้างอิงที่เป็นภาษาอังกฤษมากกว่าที่เป็นภาษาไทย และใช้สารานุกรมประกอบการค้นคว้ามากที่สุดคือ 18 ชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.57 ของหนังสืออ้างอิงที่เป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด ส่วนหนังสืออ้างอิงที่เป็นภาษาไทย อ้างถึงหนังสือสารานุกรมมากที่สุด คือ 12 ชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 38.70 ของจำนวนหนังสืออ้างอิงที่เป็นภาษาไทย

นอกจากประเภทของหนังสืออ้างอิงที่นำมาใช้ประกอบในการค้นคว้าวิจัยแล้ว ปรากฏว่ายังใช้วารสารที่เป็นภาษาไทยที่น่าสนใจถึงปรากฏรายชื่อวารสารทางด้านวิชาการที่เป็นภาษาไทยในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 รายชื่อวารสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่นำมาประกอบ
การอ้างอิง

รายชื่อวารสาร	จำนวนครั้งอ้างอิง
กทท	4
กรรมวิธีกลาง	6
กลาโหม	2
กรมประชาสัมพันธ์	7
การประมง	2
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	3
ข้าราชการ	17
จันทร์เกษม	3
คุณพาส	4
ตำรวจ	5
ทนายความ	1
ทวีปัญญา	1
ทองถิ่น	18
ทัฬหวิทยา	5
เทศบาลนครกรุงเทพฯ	29
เทศสัมพันธ์	6
เทศาภิบาล	34
นักบริหาร	6
บรรณารักษ์	5
พัฒนาบริหารศาสตร์	14

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายชื่อวารสาร	จำนวนครั้งต่อปี
พัฒนาชุมชน	10
ภาษาและหนังสือ	2
พุทธโฆษา	2
รัฐาภิวัตน์	23
รัฐประศาสนศาสตร์	38
รัฐศาสตร์นิเทศ	8
รัฐสภาสาร	11
แรงงานสัมพันธ์	21
วิจัยทางการศึกษา	3
วิทยจารย์	1
วิทยาสาร	7
ศิลปากร	12
เศรษฐกิจ	1
ศูนย์ศึกษา	10
สรรพากรศาสตร์	7
สราษุภมย	24
สังคมศาสตร์	15
สังคมศาสตร์ปริทรรศน์	13
ทองสมุค	9
อ.ส.ท.	5
อักษรศาสตร์	1
อุศตาทกรรมสาร	3

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายชื่อวารสาร	จำนวนครั้งที่อ้าง
ALA Bulletin	1
Accounting Terminology	2
Administrative Science Quarterly	1
Advanced Management Journal	2
American Documentation	2
American Economic Review	2
American Journal	3
American Journal of Comparative Law	1
American Journal of International Law	2
American Journal of Psychology	1
American Journal of Sociology	1
American Management Bulletin	2
American Sociological Review	1
Asian Survey	2
Background on World Politics	2
Bankers' Magazine	1
The British Journal of Educational Studies	2
The British Journal of Psychology	2
Business in Thailand	3
Business Management Journal	1

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายชื่อวารสาร	จำนวนครั้งต่อวง
Cambridge Review	1
The Canberra Times	1
Canadian Journal of Economics and Political Science	1
Canadian Journal of Political Science	1
Canadian Public Administration	1
Childhood Education	3
College and Research Libraries	2
Common Market	1
Community Development Journal	1
Comparative Studies in Society and History	1
Critical Quarterly	1
Current History	2
Digest of International Law	2
The Educational Digest	1
The Educational Quarterly	3
Educational Administration and Supervision	1
Educational and Psychological Measurement	1
Elementary English Review	1
The Elementary School Journal	2
The English Journal	2
Far Eastern Economic Review	4
Financial Analysts Journal	1

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายชื่อวารสาร	จำนวนครั้งที่อ้าง
Financial Excecutive	1
Foreign Affair	3
Indian Librarian	1
Industrial Marketing	1
International and Comparative Law Quartery	1
International Journal of Comparative Sociology	1
International Political Science Abstract	2
International Financial Statistics	1
International Social Science Bulletin	1
International Social Science Journal	2
Journal of Accountancy	2
Journal of Accounting Research	1
Journal of Applied Behavioral Science	1
Journal of Applied Psychology	3
Journal of Asian African Studies	1
Journal of Asian Studies	1
Journal of Business	2
Journal of Business Finance	2
Journal of Economic Abstract	2
Journal of Economic Abstracts	1
Journal of Economic Literature	1

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายชื่อวารสาร	จำนวนครั้งที่อ้าง
Journal of Economic Theory	1
Journal of Education	4
Journal of Education for Librarianship	1
Journal of Educational Psychology	1
Journal of Educational Research	2
The Journal of Educational Sociology	3
Journal of Experimental Education	1
Journal of Experimental Psychology	1
Journal of Finance	1
The Journal of General Psychology	1
The Journal of Geography	1
Journal of Industrial Economics	1
Journal of Law and Economics	1
Journal of Marketing	1
Journal of Personality and Social Psychology	1
Journal of Political Economy	
Journal of Psychology	3
The Journal of Public Administration	2
Journal of Regional Science	1
Journal of Research Humanities	2
Journal of Siam Society	1

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายชื่อวารสาร	จำนวนครั้งต่อปี
The Journal of Southeast Asian History	2
Journal of the British Institute	1
Journal of the Operations Research Society of America	1
Journal of the Society for Personnel Administration	1
Law Library Journal	1
Law Quarterly Review	1
Library and Information Science Abstracts	1
Library Journal	1
Library Quarterly	1
Library Resources and Technical Services	1
Library Trends	1
Library World	1
Libri	1
The Mathematics Teachers	1
Monthly Bulletin of Statistics	1
Monthly Labor Review	1
Municipal Finance	2
National History Bulletin of the Siam Society	2
Operation Research	2
Personnel Administration	2

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายชื่อวารสาร	จำนวนครั้งต่อปี
The Personnel and Guidance Journal	2
Personnel Information Bulletin	1
Personnel Journal	3
Personnel Management	4
Personnel Management Abstracts	1
Personnel Psychology	1
Philippins Social Science and Humanities Review	1
Political Quarterly	4
Political Science	3
Political Studies	2
Population Studies	3
Public Opinion Quarterly	2
Public Relations Journal	2
School and Society	1
School Executive	1
School Life	1
Science Education	2
Social and Economic Administration	2
Social Research	3
Social Security Bulletin	2

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายชื่อวารสาร	จำนวนครั้งต่อปี
Sociological Abstract	1
Special Libraries	1
Teacher College Record	1
UNESCO Bulletin for Libraries	1
UNESCO : International Social Science Journal	3
Wilson Library Bulletin	1

จากตารางที่ 5 รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่นำมาประกอบการค้นคว้าวิจัยนั้น ไม่ได้ใช้วารสารชื่อใดชื่อหนึ่งอ้างอิงเกิน 4 ครั้งขึ้นไป และวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม ใช้วารสารบางชื่อเพียงครั้งเดียว ซึ่งนักวิจัยอาจจะต้องการบทความจากวารสารชื่อนั้นอีก แต่หาเล่มที่ต้องการไม่ได้ต้องใช้วารสารเล่มอื่นแทน หรือวารสารทางวิชาการภาษาอังกฤษมีให้เลือกมากกว่าภาษาไทย จึงทำให้ผู้วิจัยมีโอกาสเลือกได้มากกว่า

ในการสำรวจการใช้หนังสือประกอบการค้นคว้า พบว่าหนังสือที่นำมาประกอบการค้นคว้าตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป ปรากฏในตารางที่ 6 ดังนี้ คือ

ตารางที่ 6 รายชื่อหนังสือภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่นำมาประกอบ
 กงกรท้วงอิงตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่ท้วงอิง
กมล เกาฬิจิตร. <u>จิตวิทยา</u> . พระนคร: อุตัย, 2477	3
ก่อ สวัสดิพานิชย์. <u>การสอนอ่านในชั้นประถม</u> . พระนคร: โรงพิมพ์การศาสนา, 2505.	3
ก่อ สวัสดิพานิชย์ และนางเจ็ญ สุมาวงศ์. <u>วิชาครูตอน 3</u> <u>จิตวิทยา</u> . พระนคร: โรงพิมพ์ครูสภา, 2506.	2
กำชัย ทองหล่อ. <u>หลักภาษาไทย</u> . พระนคร: เทพนิมิตรการพิมพ์, 2495.	4
เกษม อุทยานิน. <u>สังคมวิทยา</u> . พระนคร: โรงพิมพ์สังคมศาสตร์, 2506.	2
คมกริช วัฒนเสถียร. <u>ศาสตร์เด็กและเยาวชน</u> . พระนคร: โรงพิมพ์ศิริภณท์, 2507.	3
จ้อย นันทวิชรินทร์, ม,ล,หญิง. <u>แบบบรรณานุกรมและเชิงอรรถ</u> . พระนคร: แผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510.	2
จูดจักรพงษ์, พระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้า. <u>เจ้าชีวิต</u> พระนคร: โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์, 2505.	3
ชดอ จินตาสิริ. <u>รัตนโกสินทร์</u> . พระนคร: นิวสเต็มซิลการพิมพ์, 2498.	2

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งอ้างอิง
ชวาล แพทย์กุล. <u>เทคนิคการวัดผล</u> . พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2508.	6
ชำนาญ ยุวรัตน์. <u>การวางอำนาจและการกระจายอำนาจทางการปกครองของกฎหมายไทย</u> . พระนคร: โรงพิมพ์สวนทองถิ่น กรมมหาดไทย, 2503.	2
ชุบ กาญจนประภกร. <u>สังคมศาสตร์</u> . พิมพ์ครั้งที่ 2. พระนคร: สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2512.	2
<u>หลักสูตรประศาสนศาสตร์</u> . คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2509.	3
ชูชาติ ไชยรงค์. <u>เศรษฐกิจการเกษตรแห่งประเทศไทย</u> . พระนคร: โรงพิมพ์มงคลการพิมพ์, 2503.	2
ชีพิน, วิลเลียม เจ. <u>การบริหารบุคคลในประเทศไทย</u> . เรียบเรียงโดย อมร รักษาสัตย์ และโสรัจ สุจริตกุล พระนคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2505	5
เชเคส์, ยอร์จ. <u>ตำนานอักษรไทย</u> . พระนคร: โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร, 2468.	2
พิทยา สุวรรณะชญ. <u>สังคมศาสตร์แนวการศึกษา</u> . พระนคร: มงคลการพิมพ์, 2508.	2

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่อ้างอิง
คำกราบบังคมทูล, สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยา.	
<u>ความทรงจำ.</u> ม.ป.ท. 2494.	2
<u>ตำนานวังหน้า.</u> ม.ป.ท. 2461	2
<u>นิทานโบราณคดี.</u> พระนคร: โรงพิมพ์เจริญธรรม, 2501.	2
<u>พระนิพนธ์เบ็ดเตล็ด.</u> พระนคร: โรงพิมพ์พระจันทร์, 2501.	2
<u>เรื่องพระร่วง.</u> พระนคร: กรมศิลปากร, 2489.	2
<u>ลักษณะการปกครองของประเทศสยามแต่โบราณ.</u> พระนคร: โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร, 2476.	2
<u>สาส์นสมเด็จพระเจ้า.</u> พระนคร: ม.ป.ท. 2503.	2
<u>ลัทธิธรรมนิยมต่าง ๆ ภาคที่ 5.</u> พระนคร: กรมศิลปากร, 2462	2
<u>พงศาวดารสยาม.</u> พระนคร: โรงพิมพ์บูรณา, 2504.	2
<u>คีเรก ชัยนาม.</u> <u>ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ.</u> พระนคร: โรงพิมพ์สัมคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2509.	4
<u>เคโซ สวานานท์.</u> <u>จิตวิทยาสำหรับครู.</u> พระนคร: โรงพิมพ์ไทยสัมพันธ์, 2506.	2

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่อ้างอิง
เดโช สวานานนท์. <u>จิตวิทยาสำหรับครูและผู้ปกครอง</u> . พระนคร: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, 2503.	2
ศุ่ย ชุมสาย, ม.ล. <u>จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน</u> . พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช; 2508.	2
<u>สถิติศาสตร์และการวิจัย</u> . พระนคร: โรงพิมพ์กิ่งเพชร, 2502.	4
ทวี มุขระโกษา. <u>พระมหาธีรราชเจ้า</u> . พระนคร: โรงพิมพ์ รุ่งเรืองธรรม, 2506.	2
ไพบูลย์ (เสลา เระระรุจี) <u>ประสบการณ์ 34 ปีแห่งระบอบ ประชาธิปไตย</u> . พระนคร: แพร่พิทยา, 2509.	3
ชญ แสงศักดิ์. <u>ทฤษฎีและแนวความคิดในการจัดและการบริหารการ ศึกษา</u> . พระนคร: โรงพิมพ์ส่งเสริมอาชีพ, 2509.	2
ชำรง บัวศรี. <u>หลักการศึกษาศาสตร์</u> . พระนคร: แพร่พิทยา, 2506.	2
นริศรานุกัตติวงศ์, สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยา. และสมเด็จพระเจ้า บรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ. <u>สารสมเด็จพระเจ้า พระนคร: โรงพิมพ์บำรุงนุกุลกิจ, 2499.</u>	2
นฤราชภักดิ์, พระยา. <u>หนังสือสมุดปกเหลือง</u> . พระนคร: โรงพิมพ์ หนังสือพิมพ์ไทย, 2463.	2

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่อ้างอิง
<p>นายเฉลียว สุมาวงศ์. <u>โรงเรียนจะสนองความต้องการของเด็กวัยรุ่นได้อย่างไร</u>. กองเผยแพร่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2510.</p>	2
<p>บุญชนะ อัครดากร. <u>การคลัง</u> พระนคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2508.</p>	2
<p>บุญช่วย ศรีสวัสดิ์. <u>ชาวเขาในไทย</u>. พระนคร: อมรการพิมพ์, 2506.</p>	2
<p><u>พันตรีควง อภัยวงศ์ อดีตนายกรัฐมนตรี 4 สมัย</u>. พระนคร: โรงพิมพ์รับพิมพ์, ม.ป.ป.</p>	3
<p>บุญถิ่น อัครดากร. <u>การสร้างผู้นำของอนุชนเพื่อกำจัดอำนาจและความมั่นคงของชาติ</u>. พระนคร: โครงการพัฒนาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2504.</p>	2
<p>ประคอง กรรณสูต. <u>สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู</u>. พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2508.</p>	3
<p>ประมวล คิคคินสัน. <u>ทฤษฎีจิตวิทยาจากวัยบุคคลิกภาพ</u>. พระนคร: โรงพิมพ์ศิริภักดิ์, 2511.</p>	4
<p>ประยูร กาญจนกุล. <u>กฎหมายปกครอง</u>. พระนคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2493</p>	3

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่อ้างอิง
ประสาธน์ หลีกสีลา. <u>สังคมวิทยา</u> . พระนคร: โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน์, 2503.	3
พิทักษ์ รัชกะพลเดช. <u>นโยบายการศึกษาฝ่ายวิทยาศาสตร์</u> . พระนคร: วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2507.	3
พิทักษ์ โปะยานนท์. <u>การพาณิชย์</u> . พระนคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2500.	2
ไพฑูริย์ เครือแก้ว. <u>ลักษณะสังคมไทยและหลักการพัฒนาชุมชน</u> . พระนคร: หางหุ้นส่วนจำกัดเกื้อกูล, 2506.	2
ไพฑูริย์ อินทรวีชา. <u>ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวัดทัศนคติ</u> . พระนคร: โรงพิมพ์ประสานมิตร, 2510.	2
ไพโรจน์ จัยนาม. <u>คำอธิบายกฎหมายรัฐธรรมนูญเปรียบเทียบ</u> . พระนคร: โรงพิมพ์อักษรนิติ, 2495.	2
มานัสวี อูณพันธ์. <u>ทฤษฎีและแนวความคิดในการพัฒนาประเทศ</u> . พระนคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2508.	2
มานิจ ชุมสาย, ม.ล. <u>ประวัติการศึกษาภาคบังคับของไทย</u> . พระนคร: โรงพิมพ์กรมตำรวจ, 2498.	2
มาลัย หุวนันท์ และบุญชนะ อัครดากร. <u>การจัดองค์การและวิธีปฏิบัติงาน</u> . พระนคร: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, 2500.	2

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่อ้างอิง
รพี แก้วเจริญ และพิทยา สุวรรณะชญ. <u>การแบ่งเวลาปฏิบัติราชการ พลเรือนในระดับนักบริหารอาวุโส</u> . พระนคร: โรงพิมพ์ สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, 2510.	3
ว.ช. ประสงค์สิท. <u>แผ่นดินสมเด็จพระปกเกล้าฯ</u> . พระนคร: โรงพิมพ์อักษรสาสน์, 2505.	3
วรเวทย์พิสิฐ, พระ. <u>หลักภาษาไทย</u> . พระนคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ม.ป.ป.	2
วิจิตรวาทการ, หลวง. <u>การเมืองการปกครองของกรุงเทพฯ</u> . พระนคร: โรงพิมพ์ไทยใหม่, 2475.	2
_____ คณะการเมือง. พระนคร: ม.ป.ท, 2475.	2
_____ งานค้นคว้าเรื่องชาติไทย. พระนคร: โรงพิมพ์ตำราจ, 2499.	2
วิจิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร. <u>ทฤษฎีพัฒนาการเศรษฐกิจ</u> . พระนคร: โรงพิมพ์สหกรณ์ชายสงแห่งประเทศไทย, 2505.	4
_____ <u>หลักเศรษฐศาสตร์</u> . พระนคร: โรงพิมพ์จักรวัฒนา, 2502.	3
วิทย์ สีวะศรียานนท์. <u>วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์</u> . พระนคร: สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย, 2504.	2
วิญญู อังคนารักษ์. <u>วิธีทำงานให้ดี</u> . พระนคร: โรงพิมพ์สวนทองถิ่น, 2507.	2

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่อ้างอิง
สงวน สุวินิทร. <u>ประวัติ 11 นายกรัฐมนตรี</u> . พระนคร: โรงพิมพ์ประเสริฐอักษร, 2502.	2
สมพงษ์ ทิรเจริญ และคนอื่น ๆ. <u>คู่มือการใช้โสตทัศนวัสดุ</u> . พระนคร: มงคลการพิมพ์, 2506.	2
สมพงศ์ เกษมสิน. <u>การบริหาร</u> . พระนคร: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2510.	2
สมุทร สุรักชกะ. <u>26 การปฏิวัติไทยและวัดประหารสมัย 2089 ถึง 2507</u> . พระนคร: โรงพิมพ์สื่อการพิมพ์, 2507.	4
สุกิจ จุลนันท์. <u>การบริหารงานบุคคลในประเทศไทย</u> . พระนคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2508.	2
สุชีพ ปุญญานุภาพ. <u>ศาสนาเปรียบเทียบ</u> . ชนบุรี: โรงพิมพ์โพธิ์สามต้น, 2509.	2
สุกิจ เหล่าสุนทร. <u>วิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา</u> . พระนคร: สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย, 2503.	3
สุรพล บุณนาค. <u>ชาวเขา</u> . พระนคร: โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน์, 2506.	2
สุรางค์ โคว์ตระกูล. <u>การศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล</u> . พระนคร: สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย, 2505.	2
สุรางค์ โคว์ตระกูล และคนอื่น ๆ. <u>จิตวิทยา</u> . พระนคร: โรงพิมพ์ มงคลการพิมพ์, 2509.	2

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่อ้างอิง
สุวิทย์ ยี่งวรพันธ์. <u>พัฒนาชนบทในประเทศไทย</u> . ชนบุรี:	
สหประชาชาติไทย, 2509.	3
เสถียร ลายลักษณ์. <u>การประชุมกฎหมายประจำศก</u> เล่ม 23.	
พระนคร: โรงพิมพ์เคลิเมนต์, 2477.	7
_____ <u>พ.ร.บ.คนเช่าเมือง</u> . 2493. พระนคร:	
โรงพิมพ์นิติเวช, 2504.	2
เสถียร ปราโมช, ม.ร.ว. <u>ประชุมกฎหมายและคำอธิบาย พ.ศ.</u>	
2489-2509. พระนคร: หางหุ้นส่วนจำกัดบำรุงสาสน,	
2509.	2
หลุย ศรีวิวัฒน์. <u>ประชาธิปไตย 17 ปี</u> . พระนคร: สำนักพิมพ์โอเดียน,	
2493.	2
เหรียญ ศรีจันทร์ และเนตร พูนวิวัฒน์. <u>ปฏิวัติครั้งแรกของไทย</u>	
ร.ศ. 130. (พ.ศ. 2454) พระนคร: กิมหลีหงวน, 2503.	2
อนุমানราชชน, พระยา. <u>ตำนานศาลากร</u> . พระนคร: โรงพิมพ์	
ท่าพระจันทร์, 2482.	2
_____ <u>นิติศาสตร์ภาค 1-2</u> . พระนคร: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม,	
2499.	5
_____ <u>เรื่องของชาติไทย</u> . พระนคร: โรงพิมพ์ประสานมิตร	
การพิมพ์, 2507.	

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่อ้างอิง
อมร รักษาสิทธิ์ และโสรัจ สุจริตกุล. <u>การบริหารงานบุคคลใน ประเทศไทย. พระนคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2515.</u>	8
..... 2508.	3
..... 2509.	3
อุทิศ นาคสวัสดิ์. <u>ภาวะหนี้สินของชาวนาและการค้าข้าวในภาคกลาง ประเทศไทย 2500-2501. พระนคร: โรงพิมพ์ พระจันทร์, 2502.</u>	2
อุปกิต ศิลปสาร, พระยา. <u>หลักภาษาไทย. พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2499.</u>	5

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่อ้างอิง
Ahmann, J.S. and M.D. Glock. <u>Evaluating pupil Growth.</u> Boston: Allyn and Bacon, 1958.	3
Alderfer, Harold F. <u>Local Government in Developing Countries.</u> New York: McGraw-Hill Book Co., 1964.	8
Anastasi, Anne. <u>Psychological Testing.</u> New York: Macmillan, 1954.	3
Barker, R.E. <u>Books for All; A Study of International Book Trade.</u> Paris: UNESCO, 1956.	2
Birneys, Edward L. <u>Public Relations.</u> Norman: University of Oklahoma Press, 1952.	2
Best, John W. <u>Research in Education.</u> Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall, 1959.	2
Bingham, Walter Van Dyke. <u>Aptitude and Aptitude Testing.</u> New York: Harper & Brothers, 1942.	3
Blanchard, Wendell and Others. <u>Thailand: Its People, Its Society, Its Cultures.</u> Connecticut: HRAFP Press, 1957.	5
. . . . 1958.	2

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่อ้างอิง
Bradifield, James M., and Stewart Moredocle H. <u>Measurement and Evaluation in Education.</u> New York: Macmillan, 1957.	3
Brimmell, J.H. <u>Communism in Southeast Asia: A Political Analysis.</u> London: Oxford University Press 1959.	3
Bromage, Arthur W. <u>Introduction to Municipal Government and Administration.</u> New York: Appleton-Century-Crafts, Inc., 1950.	4
Bryce, Murray D. <u>Industrial Development.</u> New York: McGraw-Hill Book Co., 1960.	2
Busch, Novel F. <u>Thailand: An Introduction to Modern Siam.</u> Princeton, New Jersey: D. Van Nostrand Co., 1959.	2
Buss, Charles A. <u>Southeast Asia and the World Today.</u> New Jersey: Prentice-Hall Inc., 1966.	2
Butwell, Richard. <u>Southeast Asia Today and Momorrow.</u> New York: John Wiley and Sons, Inc., 1965.	2
Center, Stella Stewart. <u>The Art of Book Reading.</u> New York: Scribner, 1952.	2

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่อ้างอิง
Chapman, Brain. <u>Introduction to French Local Government</u> . London: George Allens & Unwin Ltd., 1953.	2
Chauncey, Henry, and John E. Dobbin. <u>Testing, Its Place in Education Today</u> . New York: Harper & Row, 1963.	3
Coughlin, Richard J. <u>Double Indentity: The Chinese in Thailand</u> . Hongkong: Hongkong University Press, 1960.	3
Cronbach, Lee J. <u>Essentials of Psychological Testing</u> . 2nd. ed. New York: Harper and Brothers, 1960.	3
Crossby, Sir Josia. <u>Siam: The Cross Roads</u> . London: Hellis and Carter Ltd., 1945.	2
Croxtton, Federick E. and Dudly J. Crowden. <u>Applied General Statistics</u> . New York: Prentice-Hall, 1955.	2
Cruze, Wendell W. <u>General Psychology for Collegs Students</u> . New York: Prentice-Hall, 1951.	4
Dale, Ernest. <u>Management: Theory and Practice</u> . New York: McGraw-Hill Book Co., 1965.	2

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่อ้างอิง
Darling, Frank C. <u>Thailand and the United States.</u>	
Washington D.C.: Public Affairs Press, 1965.	4
De Phillips, Frank A. <u>Management of Training</u>	
<u>Progress.</u> Illinois: D. Irain Inc., 1960.	5
Deese, James E. and Stewart H. Hulse. <u>The Psychology</u>	
<u>of Learning.</u> New York: McGraw-Hill, 1967.	12
Dimock, Marshall E. and Gladys O. Dimock. <u>Public</u>	
<u>Administration.</u> New York: Rinehart &	
Company, Inc., 1953.	2
. . . 1954.	2
Edmonson, J.B., Joseph Roemur, and Francis L. Bacon.	
<u>The Administration of the Modern Secondary</u>	
<u>School.</u> New York: Macmillan, 1957.	2
Edwards, Allen L., <u>Experimental Design in Psycholo-</u>	
<u>gical Research.</u> New York: Holt, Rinehart,	
1950.	2
Fan, Chung-Teh. <u>Item Analysis Table.</u> New Jersey:	
Educational Testing Service, Princeton, 1952.	3

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่อ้างอิง
Ferguson, George A. <u>Statistical Analysis in Psychology and Education.</u> New York: McGraw-Hill, 1966.	4
Finney, Harry A. and Herbert E. Miller. <u>Principal of Accounting.</u> Japan: Tokyo Mitsumura Printing Co., nd.	3
Fitzsimmons, Thomas. <u>Thailand.</u> New Haven: Hrat Press, 1957.	2
Flippo, Edwin B. <u>Principles of Personnel Administration.</u> New York: McGraw-Hill Book Co., Inc., 1961.	4
Froehlich, Clifford P. <u>Guidance Services in Smaller Schools.</u> New York: McGraw-Hill, 1950.	2
Gardiner, Jewel. <u>Administing Library Service in the Elementary School.</u> Chicago: A.L.A., 1954.	3
Garrett, Henry E. <u>Statistics in Psychology and Education.</u> New York: Longmans, Green, 1958.	8
Garrison, Karl C. <u>Psychology of Adolescence.</u> New York: Prentice Hall, 1956.	3

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่อ้างอิง
Gerberich, J.R., and Others. <u>Measurement in Psychology and Education.</u> New York: Longmans, 1958.	6
Germann, A.C. <u>Police Personnel Management.</u> Illinois: Charles C. Thomas, 1958.	6
Grady, Paul. <u>Inventory of Generally Accepted Accounting Principal of Business Enterprises.</u> New York: American Institute of Certified Public Accountants Inc., 1965.	2
Green, Donald R. <u>Educational Psychology.</u> New Jersey: Prentice-Hall, 1964.	3
Guilford, Joy P. <u>Fundamental Statistics in Psychology and Education.</u> New York: McGraw-Hill, 1956.	6
Gulliksen, Harold. <u>Theory of Mental Tests.</u> New York: Wiley, 1950.	3
Guthrie, Edwin R. <u>Educational Psychology.</u> New York: D. Van Nostrand, 1950.	2
Hagen, Everette E. <u>On the Theory of Social Change: How Economic Growth Begins,</u> Illinois: The Dorsey Press Inc., 1962.	2

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่อ้างอิง
Hall, Calvin S., and Gardner Lindzey. <u>Theories of Personality</u> . New York: Wiley, 1957.	3
Hall, D.G.E. <u>A History of South-East Asia</u> . London: Macmillan & Co., Ltd., 1955.	3
Harris, G. Montagu. <u>Comparative Local Government</u> . London: William Brender and Sons, Ltd., 1943.	2
..... 1948.	2
..... 1949.	2
Harris, Philip J. <u>Local Government in Southern Nigeria</u> . London: Cambridge University Press, 1957.	2
Hartmann, Frederick. <u>The Relation of Nations</u> . New York: The Macmillan Co., Ltd., 1962.	2
Melson, Harry. <u>Theoretical Foundation of Psychology</u> . New York: D. Van Nostrand, 1951.	3
Hicks, Ursula K. <u>Development from Below</u> . London: Oxford University Press, 1961.	3

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่อ้างอิง
<p>Humes, Samuel and Eileen M. Martin. <u>The Structure of Local Governments Throughout the World.</u> The Hague: Martiness Mijhoff, 1961.</p>	2
<p>Ingram, James C. <u>Economic Change in Thailand Since 1950.</u> Stanford: Stanford University Press, 1955.</p>	2
<p>Insor, D. <u>Thailand: A Political, Social and Economic Analysis.</u> New York: Frederick A. Praeger, 1963.</p>	3
<p>Jercies, Michael J. <u>Personnel Management.</u> 6th. ed. Illinois: Richard D. Irwin Inc., 1967.</p>	2
<p>Kingsbury, Joseph B. <u>Personnel Administration for Thai Students.</u> Bangkok: Institute of Public Administration, Thammasat University, 1957.</p>	5
<p>..... 1959.</p>	2
<p>..... 1961.</p>	2
<p>..... 1963.</p>	3

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่อ้างอิง
Kohler, E.L. <u>Auditing an Introduction.</u> New York: Prentice-Hall, Inc., 1949.	2
Lepawsky, Albert. <u>Administration.</u> New York: Knoff, 1949.	3
Little, Wilson and A.L. Chapman. <u>Developmental Guidance in Secondary School,</u> New York: McGraw-Hill, 1953.	5
Lindquist, E.F. <u>Educational Measurement</u> Washington D.C., American Council on Education, 1951.	4
McNemar, Quinn. <u>Psychological Statistics.</u> 3rd. ed., New York: Wiley, 1962.	3
Maddick, Henry. <u>Democracy Decentralization and Development.</u> Bombay: Asia Publishing House, 1963.	3
Meier and Belnin. <u>The Economic Development Teory, History, Policy.</u> New York: John Wiley Press, 1957.	2
Meigs, Johnson and Keller. <u>Intermediate Accounting.</u> New York: McGraw-Hill Book Co., 1963.	2

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่อ้างอิง
Mereno, J.L. <u>Who Shall Service.</u> New York: Bacon House, 1953	3
Micheels, William J. <u>Measuring Educational Achievement.</u> New York: McGraw-Hill, 1950.	2
Montgomery, Robert H. <u>Auditing Theory and Practice.</u> 5th.ed. New York: The Ronald Press Co., nd. 7th. ed. nd.	2 2
Morgenthau, Hans J. <u>Politics Among Nations.</u> New York: Alfred A. Knopf, 1956.	2
Mortensen, Donald G., and Allen M. Schmuller. <u>Guidance in Today's Schools.</u> New York: Wiley, 1959.	2
Noll, Victor H. <u>Introduction to Educational Measure- ment.</u> Boston: Houghton Mifflin, 1957.	2
Nuechterbin, Donald E. <u>Thailand and the Struggle for Southeast Asia.</u> Ithaca, New York: Cornell University Press, 1965.	4
Palmer, Alice H. <u>Textbook Needs in Thailand 1965-1980.</u> USOM, 1965.	2

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่อ้างอิง
Pate, James E. <u>Local Government and Administration: Principles and Problems.</u> New York: American Book Co., 1954.	3
Remmers, H.H., and N.L. Gage. <u>Educational Measurement and Evaluation.</u> New York: Harper, 1955.	3
Ross, Clay C. <u>Measurement in Today's Schools,</u> New York: Prentice-Hall, 1954.	2
Shen-Yu-Dai. <u>Peking, Moscow and the Communist Parties of the Colonial Asia,</u> M.I.T.: Center for International Studies, 1954.	2
Pfiffner, John M., and Frank P. Shenwood. <u>Administrative Organization.</u> New Delhi: Prentice-Hall of India Ltd., 1964.	2
Planty Maccord & Efferson. <u>Training Employees and Manager.</u> New York: The Ronald Press Company, 1978.	3
Riggs, Fred W. <u>Thailand: The Modernization of a Bureaucratic Policy.</u> Honolulu: East West Center Press, 1966.	4

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่อ้างอิง
Santog, Peter Du. <u>The Organization of a Community Development Programme.</u> London: Oxford University Press, 1962.	2
Scott, William G. <u>Human Relations in Management.</u> Illinois: Richard D. Irewin, Inc., 1962.	2
Schaaf, Hart C. and Russell H. Fifield. <u>The Lower Mekong: Challenge to Cooperation in Southeast Asia.</u> New York: D. Van Nostrand Co., Ltd., 1963.	2
Siffin, William J. <u>O & M. : An Introduction.</u> Bangkok: Institute of Public Administration, Thammasat University, 1958.	2
..... 1959.	2
..... 1961.	12
Simon, Herbert A. <u>Public Administration.</u> Yew York: Alfred A Knope, 1961.	3
Spiegel, Murray R. <u>Theory and Problem of Statistics.</u> New York: Schaum, 1961.	4
Stagner, Ross, and T.F. <u>Karwoski Psychology.</u> New York: McGraw-Hill, 1952.	3

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่อ้างอิง
Stahl, Osear G. <u>Public Personnel Administration.</u>	
New York: Harper and Brother, 1959.	2
. . . 1956.	2
. . . 1962.	6
. . . 1965.	2
Stoddard, George D. <u>The Meaning of Intelligence.</u>	
New York: Macmillan, 1943.	3
Strong, Ruth M. <u>The Adolescent Views Himself.</u>	
New York: McGraw-Hill, 1957.	
Strausz-Hupe & Possony. <u>International Relations.</u>	
2nd. ed. New York: McGraw-Hill Book Co.,	
Inc., 1954.	2
Thomson, Virginia. <u>Thailand: The New Siam.</u>	
New York: Macmillan Co., 1941.	4
. . . 1950.	2
Thorndike, Robert L., and Elizabeth Hagen.	
<u>Measurement and Evaluation in Psychology</u>	
<u>and Education.</u> 3rd. ed. New York:	
Wiley, 1969.	2

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่อ้างอิง
Travers, Robert M.W. <u>Educational Measurement.</u> New York: Macmillan, 1955.	4
White, Leonard D. <u>Introduction to the Study of Public Administration.</u> New York: The Macmillan and Co., 1954.	2
..... 1955	5
Williamson, Edmund G. <u>Counseling Adolescents.</u> New York: McGraw-Hill, 1950.	4
Wilson, David A. <u>Politics in Thailand.</u> Ithaca: Cornell University Press, 1962.	5
Wilson, Louis R. and Others. <u>The Library in College Instruction.</u> New York: Wilson, 1951.	2
Winer, B.J. <u>Statistical Principles in Experimental Design.</u> New York: McGraw-Hill, 1962.	5
Wit, Danial. <u>A Comparative Survey of Local Government and Administration.</u> Bangkok: Thammasat University, 1958.	2
..... 1961.	6

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายชื่อหนังสือ	จำนวนครั้งที่อ้างอิง
Wood, W.A.R. <u>A History of Siam.</u> Bangkok: The Siam Ranakid Press, 1933.	3
Goder, Dale. <u>Personnel Principles and Policies.</u> 2nd. ed. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall Inc., 1959.	2

สรุปผลของการวิเคราะห์ในส่วนแรก คือการวิเคราะห์การใช้หนังสือและวัสดุอุปกรณ์จากห้องสมุดในการประกอบการค้นคว้าวิจัยเพื่อจัดทำวิทยานิพนธ์

จากการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จำนวน 150 ฉบับนั้น ปรากฏว่าเอกสารที่นำมาประกอบในการอ้างอิงนั้นเป็นหนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษ ร้อยละ 60.39 และเป็นหนังสือภาษาไทยร้อยละ 39.61 ใช้วารสารภาษาอังกฤษ ร้อยละ 70.48 และใช้วารสารภาษาไทยร้อยละ 29.52 ใช้หนังสืออ้างอิง (Reference Books) ที่เป็นภาษาอังกฤษ ร้อยละ 63.63 และเป็นหนังสืออ้างอิงที่เป็นภาษาไทยร้อยละ 36.37 และใช้สิ่งพิมพ์รัฐบาลที่เป็นภาษาอังกฤษร้อยละ 33.89 สิ่งพิมพ์รัฐบาลที่เป็นภาษาไทย ร้อยละ 66.11 จะเห็นได้ว่าการใช้เอกสารจากห้องสมุดเพื่อนำมาประกอบการอ้างอิงในการจัดทำวิทยานิพนธ์นั้น เอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษได้นำมาใช้มากกว่าเอกสารที่เป็นภาษาไทย ยกเว้นสิ่งพิมพ์รัฐบาลประเภทเดียวกัน ที่นำสิ่งพิมพ์ที่เป็นภาษาไทยมาประกอบการอ้างอิงมากกว่าสิ่งพิมพ์ที่เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งทั้งนี้ เพราะสิ่งพิมพ์รัฐบาลของไทยส่วนใหญ่พิมพ์เอกสารเรื่องราวต่าง ๆ เป็นภาษาไทย และเหตุที่ใช้เอกสารประเภทอื่นเป็นภาษาอังกฤษ

มากกว่า เนื่องจากห้องสมุดส่วนใหญ่มีเอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย
เมื่อเปรียบเทียบข้อเท็จจริงของเอกสารที่นำมาอ้างอิงนี้ โดยเปรียบเทียบจากจำนวน
เอกสารอ้างอิงทั้งหมด พบว่าเอกสารประเภทหนังสือทั่ว ๆ ไปได้รับการอ้างอิงมากเป็น
อันดับ 1 คือ ร้อยละ 79.34 อ้างถึงวารสารร้อยละ 11.32 อ้างถึงสิ่งพิมพ์รัฐบาล ร้อยละ
7.30 อ้างถึงหนังสืออ้างอิง (Reference Books) ร้อยละ 2.04 ซึ่งจากผลของการ
วิเคราะห์การใช้เอกสารเพื่อนำมาอ้างอิงของ ชาร์ล เอช บราวน์ ทำการวิเคราะห์
เอกสารทางคานวิทยาศาสตร์ "พบว่าเกินร้อยละ 95 ของงานอ้างอิงที่นักวิทยาศาสตร์ใช้
ได้ข้อมูลมาจากวารสารทางวิชาการและสิ่งพิมพ์ของสมาคมทางวิชาการ"¹² "แต่ในการ
ค้นคว้าวิจัยในวิชาเกษตรศาสตร์ ธรณีวิทยา โลหวิทยา และภูมิศาสตร์นั้น วารสารมีความ
สำคัญรองลงมาจากสิ่งพิมพ์รัฐบาล"¹³ สำหรับการวิเคราะห์ประเภทของเอกสารในการ
จัดทำงานวิจัยประเภทของเอกสารในการจัดทำงานวิจัยประเภทวิทยานิพนธ์ทางคานสังคม
ศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ในครั้งนี้นักค้นพบว่า ผู้วิจัยได้ใช้เอกสารประเภทหนังสือเช่นตำรา
และหนังสือทั่ว ๆ ไปมากกว่าวารสารและสิ่งพิมพ์รัฐบาล ซึ่งถือว่าเป็นเอกสารสำคัญอันดับ
แรก (Primary Source) ทั้งนี้ อาจจะเนื่องจากห้องสมุดในประเทศไทยนั้นสามารถค้นควา
หาหนังสือทั่ว ๆ ไปได้สะดวกและค้นได้ง่าย ใ้มากกว่าเอกสารประเภทอื่น และผู้ใช้
สามารถยืมหนังสือทั่ว ๆ ไปได้นานกว่าเอกสารประเภทวารสาร สิ่งพิมพ์รัฐบาลและผู้ใช้
คุ้นเคยกับหนังสือประเภทนี้มากกว่า เนื่องจากหยิบใช้ได้สะดวก หรืออาจจะเนื่องจากงาน
วิจัยทางคานมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นี้อาศัยข้อมูลที่เก่าและเรื่องที่มีผู้จัดทำไว้แล้วมาก

¹² Charles H. Brown. Library Resources in Selected Scientific Subject at Louisiana State Library. (Baton Rouge: Louisiana State University Library, 1950), p. 2.

¹³ Robert B. Downs. How to do library Research. (Urbana: University of Illinois Press, 1966), p. 8.

กว่าทางคานวิทยาศาสตร์ หรือเพราะววารสารที่ลงเวลาแล้วทองสมุดเยี่ยมเล่มแยกไว้ต่างหาก ทำให้คนหายาก ประกอบกับครรชนีวารสารไทย ครรชนีนิคยสารไทยนั้นรวบรวมบทความจากวารสารบางชื่อเรื่องเท่านั้น เช่น ครรชนีนิคยสารไทยจัดพิมพ์โดยหน่วยศึกษานิเทศกรรมกรมการฝึกหัดครู พิมพ์ในปี 2505 ได้รวบรวมวารสาร 32 ชื่อเรื่อง ตั้งแต่เดือนมกราคม 2500 ถึงเดือนมีนาคม 2505 ซึ่งบทความที่ลงในวารสารนอกเหนือจากปีดังกล่าว จะไม่สามารถหาได้ ส่วนครรชนีวารสารไทย ซึ่งจัดพิมพ์โดยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดพิมพ์ในปี พ.ศ. 2507 ได้รวบรวมวารสาร 40 ชื่อเรื่อง และรวบรวมบทความทางคานสังคมศาสตร์ทุกบทความ ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2503 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2506 และพิมพ์เล่มที่ 2 อีกในปี พ.ศ. 2510 รวบรวมวารสาร 34 ชื่อเรื่อง เริ่มตั้งแต่วารสารที่พิมพ์ในเดือนมกราคม 2507 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2507

จะเห็นได้ว่า คู่มือในการช่วยค้นบทความจากวารสารนี้มีได้ครอบคลุมถึงรายชื่อวารสารทั้งหมดที่มี และไม้ออกต่อเนื่องกันจนถึงปัจจุบัน ประกอบกับการจัดพิมพ์ลาซา กว่าจะจัดทำคู่มือเสร็จบทความและเรื่องราวที่ทองการกล้าสมัย หรือบางครั้งค้นหาบทความได้ แต่ไม่ทราบว่าวารสารเล่มนั้นมีอยู่ในทองสมุดใด ทำให้เสียเวลาในการค้นหาตัวเล่มวารสารที่ทองการ และบางครั้งอาจจะไม่สามารถหาวารสารภาษาอังกฤษหรือวารสารภาษาไทยเล่มที่ทองการได้จากทองสมุดอื่น ๆ ในประเทศไทย แม้วาคู่มือการค้นหาวารสารภาษาอังกฤษจะออกมาสม่ำเสมอ แต่ตัวเล่มวารสารก็ค้นหาหายาก นับเป็นปัญหาที่ผู้วิจัยได้โขหนังสือทั่ว ๆ ไปมาประกอบการอ้างอิงมากกว่าวารสาร และสิ่งพิมพ์รัฐบาล สำหรับสิ่งพิมพ์รัฐบาลนั้นถือว่าให้ขอเท็จจริงซึ่งน่าเชื่อถือไคมากกว่า แต่สิ่งพิมพ์รัฐบาลไม้ออกต่อเนื่องกัน ค้นหาหายากไม่ทราบว่าหน่วยราชการใดพิมพ์อะไรออกมาบ้าง ไม่มีคู่มือที่ทันสมัยในการช่วยกันค้นหา ดังนั้นหนังสือทั่ว ๆ ไปจึงนำมาโขอ้างอิงแทนแม้วาหนังสือทั่ว ๆ ไปจะเป็นเอกสารสำคัญอันดับที่สอง (Secondary Source) ก็ตาม